

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

ו.

עין משפט
גור מצוה

כב א מיר פ"ג משלמט
מעילה הלכה א:

שיטה מקובצת

אז מועלין בו לאחר זריקה
אין מועלין בו קדשי חממה
א קודם שקיעת החמה
ולאחר (ס"א סמוך) שקיעת
החמה הכי אות ה' ה'
נמחק: ו' ליתני לפני שקיעת
החמה ולאחר תיבת קודם
לישי: ז' דהוה ליה שהות.
תיבת ביה נמחק: ח' זריק
וה"ל לפני א' נמחק: ט'
ז' דלא הוה שהות אית א'
והיבת ז' נמחק: י' תיבת
פירוש נמחק: י"א קודם
זריקה לאחר: י"ב כו כולה
סוגיא. תיבת כלומר מועלין
ז' למזריקה א"כ אימת פיגול
תיבת אכל אימת נמחק:
י"ג דהא מוקמינן לה בנעשית
הקבלה בחיבור ובה בחולכה
ל' מצויה: י"ד לי דאריי
בנון שפיגול בסוף הקבלה
הדואר: י"ה בתחלת הקבלה
הס"ד ומה"ד וקמי' מועלין
ש"פ: י"ו אין מועלין
מיירי: י"ז עת קשה משפט
דאי תיבת דא"כ אי
נמחק: י"ח אית דהא למ"ד
הינתן אכילה כו' ליישב
מתניתין אמ: י"ט שנינו אלא
דמיא מירי לאחז זריקה
ומכל מקום כי פיגול כו' לא
מפקא מיירי: י"י שנינו דרב
גידל תנאי היא ובמתניתין:
י"ג ורבי שמעון: י"ד פיגול
מפקא מיירי (א' נמחק) מידי
מעילה. י"ה ס"פ כמרייתא
כדמסיק לפני זריקה הינתן
קודם שיראה לזריקה. ס"א
דמרייתא ומתניתין אחיא
כדפי' וייראה נמי לא קשיא
ליה דמיירי קודם שיראה
לזריקה ולאחר שיראה
כדמסיק ובלא זרק דמשמע
ליה דהינתן זריקה שנינו
ותנאי היא מתניתין זריקה
ומתניתין אכילה. תיש כו':
ס"ב [אכילה] למאן דאית ליה
גמולתי ליש: ס"ג שנינו
בגמולתי קשה לי לפי פ'
זו דהייבא מתוקמא מליה
רב גידל למ"ד הינתן זריקה
מתניתין וייראה לאחר
שיראה לזריקה אין מועלין
בו והלא כו' לי הינתן
זריקה למאן דאית ליה הינתן
זריקה שנינו כמו (זריקה)
[אכילה] למאן דאית ליה
הינתן אכילה שנינו ובל'
רב גידל יפרש בהרייתא
כמ"ד הינתן אכילה ולא
נפרש דלפני זריקה ולאחר
זריקה מועלין בו קאי ור"ל
פיגול פ' באחת פ' בעבודות
לפני זריקה מועלין בו לאחר
זריקה אין מועלין בו לא
נפרש כן אלא נפרש דאפילו
בשם שאם פיגול לאחר זריקה
שמועלין בו אין מועלין בו
אין מועלין בו אלא ודאית
ל' נמחק: י"ז מפרק אית לא
זרק אפ"כ דלא פיגול אין:
ע' למזריקה קודם פיגול אבל
מ"מ לא זרק עדיין קודם
מועלין ש"מ דהינתן תיבת
ומש"ה נמחק: י"ח מוכין

ביצד ל' אפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו קדשי מיהא
אפני זריקה מועלין בו אלא דהוה ז' ביה שהות למזריקה דאי בעי
זריק. ס"א והא לפני זריקה ממש שלא זרק מועלין בו ואפ"כ דליכא הינתן
זריקה מכל מקום מועלין בו משום דהינתן אכילה שנינו לא דלא ח' הואי
ליה שהות דקבלה סמוך לשקיעת החמה
דלא נעשית הקבלה ז' בהכשר: מאי
אכילה דמי לפני זריקה. ז' פירוש כלומר
אמאי מפליג בין קודם ז' לאחר זריקה
ליפולג בקודם זריקה גופיה בין קודם
לראיות ושני בין לאחר לראיות זריקה
וליתני הכי קודם שקיעת החמה אין
מועלין בו דליכא לראיות זריקה לאחר
שקיעת החמה מועלין בו דליכא לראיות
זריקה ושני בין קמי זריקה שיראה
לזריקה כו' כלומר לפני זריקה לאו דוקא
אלא כ"ל קודם שיראה לזריקה:

הא שמע רבי שמעון אומר יש פיגול
כו' י' כלומר סוגית פיגול הוא
כמו גבי נותר אמנם קשה היכי קאמר
דמיירי דהויא שהות למזריקה ז' אכל
א' אימת פיגול דקבלה לא מניח אמרת
דהא י' מוקמת לה כנעשה קבלה בהכשר
וגם דהיוך לא מניח אמרת דהא רבי
שמעון אלא דמנשי' זריקה בפרק קמנ'
דזבחים (דף י"ג.) משום דהויא לה עבודה
שאפשר לנעלה בנון שומט צד המנשא
זריקה לכן נראה לי י' כגון שפיגול צסוף
י' קבלה דהויא שסות למזרק במתלת
י' קבלה וקמי' מועיל וש"מ הינתן
אכילה שנינו משמע אכל סיפא דאין
י' מועיל מיירי לאחר זריקה ממש
יתמה א"כ תיסקי לרב גידל דלמחר
דזריקת פיגול לא מפקע מידי מעילה
ו"ל דרב גידל משני לה כדמסיק דהכל
לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקה
ולאחר זריקה לאחר משום דהינתן זריקה
ולעולם קודם שיראה לזריקה

שנינו ומ"מ קשה ע' דא"כ אי הויא סיעתא למ"ד הינתן אכילה שנינו ליתא
לרב גידל חוה אינו ע' דלמ"ד הינתן אכילה שנינו לא מני' לישב מתניתא
אם לא כדכר גידל דהא לעיל גבי ממני' דקמי' ששחט בנון לזמנו וחזן
למקומו ז' מיירי על כרחך זרק כבר מדקאמר מועלין דאי בלא ז' זרק מאי
אכילה משום דפיגול אפילו לא פיגול נמי כיון דהינתן אכילה שנינו י' ז' זרק
כי פיגול אפ"כ זרק לא מפקע מידי מעילה אלמא כי אמרינן נמי הינתן
אכילה שנינו אימת לרב גידל והכא משמע דליתא לרב גידל אלמא א"כ
אמרינן דהינתן זריקה שנינו ואומר השר מוקי' דהא לא קשיא כלל למ"ד
הינתן אכילה שנינו אמר לך דכולי עלמא אית להו כוונת דהינתן אכילה שנינו י'
ובמתני' אית ליה ז' יהושע לרב גידל כדפירשנו דעל כרחך מירי זרק
יש לר"ש כדרייתא לית ליה לרב גידל רב גידל אמר לך דכולי עלמא אית
להו כוונת דלא אמאי זריקת פיגול ז' ומפקע מידי מעילה ובהא פליגי דר'
יהושע אית ליה הינתן אכילה שנינו ומיירי זרק כדפירשנו לעיל ור"ש
י' דמתניתא מיירי בלא זריקה וזאת ליה הינתן זריקה שנינו: (ע' **הא שמע**
הפיגול בקדשי קדשים מועלין בו י'. לאו זרק וש"מ הינתן אכילה שנינו
דמשמע זרקא פיגול מועלין י' ס' מתנתא ז' אמת לאשמעינן כדכר גידל דזריקת פיגול לא
זרקא י' ואיכא הינתן אכילה הא לא זרק אפ"כ דלא פיגול מועלין כיון דליכא
אין מועלין דילמא ה' ה' בלא זרק י"ל דהכי פירשו לאו זרק דהוה שהות
למזריק י' אכל לא זרק ומשום הכי מועלין דהינתן אכילה שנינו דאי הינתן
הפיגול מיירי כשפיגול צסוף קבלה כמו שפירשנו למעלה ומשני לא דלא זרק
כלומר דלא נראה לזריקה דליכא השתא הינתן לזריקה וזה הפירוש דחוק הוא
משא י' דהא דזרק משמע זרק ממש ופירש ריב"ז דה"ק מאי לאו זרק כו' דאית ליה ז'
משמע זרקא פיגול מועלין י' ס' מתנתא ז' אמת לאשמעינן כדכר גידל דזריקת פיגול לא
זריקה שנינו א"כ הוה ליה למתני' מעילה ל' לאשמעינן דמיירי לאחר זריקה וכדכר גידל אלמא דאי
הינתן אכילה שנינו וזאת ליה הינתן זריקה שנינו וזאת ליה הינתן זריקה שנינו
זרק דאי בלא זרק מאי אכילה שנינו לא דלא זרק כלומר אדרבה ליתא לרב גידל דזרק
לא זרק ומשום דהינתן אכילה שנינו: **כל דאיתוי' בו'.** שלא כתיקנה לא מיימא דאם כן
הוה מפקא מידי מעילה שלא כתיקנה נמי מפקע מידי מעילה דרב גידל שפירשתי טעם נכון:

כיצד ל' אפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו קדשי מיהא
אפני זריקה מועלין בו אלא דהוה ז' ביה שהות למזריקה דאי בעי
זריק. ס"א והא לפני זריקה ממש שלא זרק מועלין בו ואפ"כ דליכא הינתן
זריקה מכל מקום מועלין בו משום דהינתן אכילה שנינו לא דלא ח' הואי
ליה שהות דקבלה סמוך לשקיעת החמה
דלא נעשית הקבלה ז' בהכשר: מאי
אכילה דמי לפני זריקה. ז' פירוש כלומר
אמאי מפליג בין קודם ז' לאחר זריקה
ליפולג בקודם זריקה גופיה בין קודם
לראיות ושני בין לאחר לראיות זריקה
וליתני הכי קודם שקיעת החמה אין
מועלין בו דליכא לראיות זריקה לאחר
שקיעת החמה מועלין בו דליכא לראיות
זריקה ושני בין קמי זריקה שיראה
לזריקה כו' כלומר לפני זריקה לאו דוקא
אלא כ"ל קודם שיראה לזריקה:

הא שמע רבי שמעון אומר יש פיגול
כו' י' כלומר סוגית פיגול הוא
כמו גבי נותר אמנם קשה היכי קאמר
דמיירי דהויא שהות למזריקה ז' אכל
א' אימת פיגול דקבלה לא מניח אמרת
דהא י' מוקמת לה כנעשה קבלה בהכשר
וגם דהיוך לא מניח אמרת דהא רבי
שמעון אלא דמנשי' זריקה בפרק קמנ'
דזבחים (דף י"ג.) משום דהויא לה עבודה
שאפשר לנעלה בנון שומט צד המנשא
זריקה לכן נראה לי י' כגון שפיגול צסוף
י' קבלה דהויא שסות למזרק במתלת
י' קבלה וקמי' מועיל וש"מ הינתן
אכילה שנינו משמע אכל סיפא דאין
י' מועיל מיירי לאחר זריקה ממש
יתמה א"כ תיסקי לרב גידל דלמחר
דזריקת פיגול לא מפקע מידי מעילה
ו"ל דרב גידל משני לה כדמסיק דהכל
לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקה
ולאחר זריקה לאחר משום דהינתן זריקה
ולעולם קודם שיראה לזריקה

שנינו ומ"מ קשה ע' דא"כ אי הויא סיעתא למ"ד הינתן אכילה שנינו ליתא
לרב גידל חוה אינו ע' דלמ"ד הינתן אכילה שנינו לא מני' לישב מתניתא
אם לא כדכר גידל דהא לעיל גבי ממני' דקמי' ששחט בנון לזמנו וחזן
למקומו ז' מיירי על כרחך זרק כבר מדקאמר מועלין דאי בלא ז' זרק מאי
אכילה משום דפיגול אפילו לא פיגול נמי כיון דהינתן אכילה שנינו י' ז' זרק
כי פיגול אפ"כ זרק לא מפקע מידי מעילה אלמא כי אמרינן נמי הינתן
אכילה שנינו אימת לרב גידל והכא משמע דליתא לרב גידל אלמא א"כ
אמרינן דהינתן זריקה שנינו ואומר השר מוקי' דהא לא קשיא כלל למ"ד
הינתן אכילה שנינו אמר לך דכולי עלמא אית להו כוונת דהינתן אכילה שנינו י'
ובמתני' אית ליה ז' יהושע לרב גידל כדפירשנו דעל כרחך מירי זרק
יש לר"ש כדרייתא לית ליה לרב גידל רב גידל אמר לך דכולי עלמא אית
להו כוונת דלא אמאי זריקת פיגול ז' ומפקע מידי מעילה ובהא פליגי דר'
יהושע אית ליה הינתן אכילה שנינו ומיירי זרק כדפירשנו לעיל ור"ש
י' דמתניתא מיירי בלא זריקה וזאת ליה הינתן זריקה שנינו: (ע' **הא שמע**
הפיגול בקדשי קדשים מועלין בו י'. לאו זרק וש"מ הינתן אכילה שנינו
דמשמע זרקא פיגול מועלין י' ס' מתנתא ז' אמת לאשמעינן כדכר גידל דזריקת פיגול לא
זרקא י' ואיכא הינתן אכילה הא לא זרק אפ"כ דלא פיגול מועלין כיון דליכא
אין מועלין דילמא ה' ה' בלא זרק י"ל דהכי פירשו לאו זרק דהוה שהות
למזריק י' אכל לא זרק ומשום הכי מועלין דהינתן אכילה שנינו דאי הינתן
הפיגול מיירי כשפיגול צסוף קבלה כמו שפירשנו למעלה ומשני לא דלא זרק
כלומר דלא נראה לזריקה דליכא השתא הינתן לזריקה וזה הפירוש דחוק הוא
משא י' דהא דזרק משמע זרק ממש ופירש ריב"ז דה"ק מאי לאו זרק כו' דאית ליה ז'
משמע זרקא פיגול מועלין י' ס' מתנתא ז' אמת לאשמעינן כדכר גידל דזריקת פיגול לא
זריקה שנינו א"כ הוה ליה למתני' מעילה ל' לאשמעינן דמיירי לאחר זריקה וכדכר גידל אלמא דאי
הינתן אכילה שנינו וזאת ליה הינתן זריקה שנינו וזאת ליה הינתן זריקה שנינו
זרק דאי בלא זרק מאי אכילה שנינו לא דלא זרק כלומר אדרבה ליתא לרב גידל דזרק
לא זרק ומשום דהינתן אכילה שנינו: **כל דאיתוי' בו'.** שלא כתיקנה לא מיימא דאם כן
הוה מפקא מידי מעילה שלא כתיקנה נמי מפקע מידי מעילה דרב גידל שפירשתי טעם נכון:

- (א) [ומפסקה רפ"ח]
(ב) [ומנחת קדש: ז] (ד) דף י"ג.
(ג) [וגדל' מתואר: ב] (ה) והא
לפני כו' זריק' (ו) בהכשר הס"ד
זריק' דהי' מאי אכילה כו' בין
קודם זריקה לאחר כו' זריק'
(ז) זריק' אימת פיגול. (ח) קבלה
הס"ד ואח"כ ד"ה וקמי'
מועלין. (ט) זריק' מועלין.
(י) ע"כ מיירי זרק אפ"כ
מקאמר כו' שנינו ומ"מ כ'
(יא) הא לא פיגול אין
כו' זריק'. (ב) שנתקבלה בהכשר
זריק'. (ג) דמסתמא כ'
שלא מתיקנה:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אכל זרק וכו'
אין מועלין בו עשו וכו' והא
כ"ל והד"ה: (ב) ד"ה כל
וכו' קדשי קדשים אפילו
שלא מתיקנה:

רבינו גרשום

דפיגול אינו מוציא מיד
מעילה ולכ"י אמר לעולם
(אין) מועלין בו: ל' לן לפני
זריקה הבשר. כגון ששחט
היוו וקבל הדם בכוס
ולא זרק עד לאחר ואכלו
הבשר: מועלין בו. אכלו
לאחר זריקה אין מועלין
בו אלא אם סבירא ליה לרבי
שמעון (סביבא) דזריקת
ל' מפקא מעילה. ובל"ח
אמר ל' ל' לפני זריקה
זרק הדם ואכלו מועלין בו
זרק ל' לאחר זריקה אין מועלין
בו במאי לא יהו שהות ביה
למזריקה דאיבעי זרק ליה
אפ"כ ונתקבל בכוס לאפ"כ
ממעילה עד לאחר זריקה
ומש"ה הינתן אכילה שנינו:
ליתני ל' קודם שקיעת
החמה אין מועלין בו. היינו
דאיבעי זריקה וז' לאחר
שקיעת החמה דחטתיה
לאחר שקיעת החמה: הכי
נמי תקני ל' לפני זריקה
היינו קודם שיראה לזריקה
קודם שקיעת החמה: ובל"ח
ר' שמעון אמר יש פיגול
כו'. כולה סוגיא דיש פיגול
כסוגיא דלעיל דיש נותר.
הוא דר' שישא דאמר וזריקת
פיגול מפקא מידי מעילה.
פלוגא אדרב גידל. והכא
לשטמא דרבי שמעון דהיינו
למירי כו' הכי דריקתין
לעיל בהפיגול לעיל' מועלין
בו טעם דפיגול לא פיגול
אין מועלין בו דהא ר'
שמעון נמי בדרוקת פיגול
נמי חבר דאין בו מעילה:
מאי אלו דרוק. טעמא
דפיגול משום הכי אינו
יוצא מידי מעילה אלא
דרוק הא לאו פיגול אין
מועלין בו בדרוק דיש
הינתן אכילה שנינו דבעי
ל' זרק ובל' לא דלא זרק.
אלא נתקבל בכוס ובמני'
לא אמרינן כזרק דמי הא
לאו פיגול אמרינן כזרק
דמי דהינתן זריקה אית:
דמי דהינתן זריקה אית:
מאי אלו הכי נמי.
דבעית למירי אין מועלין
בפיגול מאי איריא דהני
ספא בקדשים קלים כו':
דמיא הכי נמי. ולא אישטריך
סיפא: אלא הא קמ"ל סיפא
דכל לאיתוי' לידי מעילה
אימורין דקדשים קלים:
כל לאפוקי לידי מעילה.

אי הויה זריקה. כתיקנה בלא פיגול מתאי האימורין לידי מעילה ולא זריקה פיגול:
כגון בשר קדשי קדשים אפילו שלא כתיקנה זריקה פיגול מפקא לידי מעילה ודלא

שנתקבל בהכשר תיבת שניתקנה נמחק: (ע' מאד דרוק תיבת דהא נמחק: ז' ס' סתמא דאית לאשמעינן כדכר כו' מעילה וז' על כרחך:
(א) דלא מפקא מידי אית' ז' נמחק: (ב) כדלעיל דף י"ג ע"ג.) על גידל דהינתן כו'. על תיבת דרואי מיירי בורק משום נשט' ק' למעלה
להיות כי לפ"ה הוא נמחק: